



Draga 2014....

Nekako sam tužna, jer brojim dane do svog odlaska.

Mislila se vraćam unatrag i pitam se po čemu će me pamtitи Bjelovarčani?

Uskoro ti prepuštam svoje mjesto, dok su mi osjećaji pomiješani. Malo tuge, jer nisam uspjela učiniti mnoge stvari, mada sam se trudila i malo sreće, jer sam nekako umorna i iscrpljena od borbe.

Veselim se tvom dočeku. Obući ću najljepšu haljinu, popiti čašu šampanjca i pogledati vatromet u tvoju čast. Vjerujem u tebe, draga moja.

Znaš, zaista se svašta dešavalo za vrijeme moje vladavine. Jedva sam čekala da dođem na vlast i puno toga sam željela učiniti. Željela sam da Bjelovar napokon zablista, u svom svojem sjaju, ali mi to baš i nije pošlo za rukom. Nadam se da će tebi ići mnogo bolje.

Počela sam sa mnogo snijega, beskonačno dugom zimom i sve većim redovima na Zavodu sa zapošljavanje.

Nakon duge zime, došli su i dugo očekivani lokalni izbori. Bjelovarčani su, oni koji su birali, izabrali ono, što su smatrali najboljim. Rijetki još uvijek imaju vjeru u svoj glas, tako da mnogi nisu niti izašli na izbore. Ne znam koliko su zadovoljni, no čini mi se, da i nisu previše.

Mnogo toga se obećalo, ali koliko se toga zaista ostvarilo?

Kao da je većina toga ostala na riječima. No, oni trebaju djela. Riječi su lijepa i privlačna roba, no duše koje ovdje žive, trebaju posao i dostojanstven život.

BJELOVAR KROZ 2013.GODINU

Bjelovarčani će uskoro moći parkirati u lijepim, novim i modernim garažama. Dojadila im je gužva u gradu i jako vole svoje skupocjene aute, pa im je vrlo bitno, gdje će ih smjestiti.

Ipak je to važna stvar. Prometni kolaps zaista može izluditi čovjeka. Nedostatak mesta za parkiranje, čovjeka može dovesti do živčanog sloma.

Pouzdajem se u tebe. Možda bi upravo ti, mogla biti, godina promjena. Godina koje će mene zasjeniti, godina u kojoj će Bjelovarčani zaboraviti, da sam se ja, ikada i dogodila. Bilo bi mi malo žao, tako pasti u vječni zaborav, ali u ime višega cilja, spremna sam platiti i tu cijenu.



Autor Maja Geček-Jelić

Nedjelja, 29 Prosinac 2013 16:36 - Ažurirano Nedjelja, 29 Prosinac 2013 20:16

Počelo se raditi i tako željno očekivano kino. Nadala sam se da će upravo ja, biti zapamćena po svečanom otvorenju, crvenom tepihu i divnim haljinama uz okus šampanjca, ali i ta čast mi je izmakla iz ruku. Baš nisam imala sreće.

Ako ćeš ti biti te sreće, popij jednu u to ime i za mene. Sjeti me se bar ti ponekad.

Dogodio mi se još jedan »BOK«, koji je u mojoj godini, ostao zapamćen po dosta razularenom ponašanju, kazališnih nam diva, po beskrupuloznom trošenju novaca i mnogim kritikama o neprimjerenosti takvog mahnitog ponašanja, dok mnogi jedva preživljavaju.

Kazalište je vrlo čarobna, cijenjena i divna umjetnost, koja bi se trebala zadržati na daskama koje život znače, čaroliji kada se ugase svjetla i cvijeću na kraju predstave. S mnogo pljeska.



Održana je i već tradicionalna Terezijana, koja će možda ostati zapamćena, po nekoliko odličnih koncerata, ali i po kiču, bespotrebnoj rastrošnosti, koja već pomalo liči na narodno veselje u kojem se ljudima, želi prodati trodnevni zaborav. Možda da ti malo poradiš na tome, što kažeš?

Imaju i Bjelovarčani mnogo dobrih glazbenika, odličnih bendova, imaju vrijedne i strastvene ljude iz Bjelovarskog kazališta i mnoge druge pojedince, koji su zaslužili dobiti, malo više prostora na pozornici Bjelovara. Daj nagovori one koji imaju moć da mijenjaju stvari, da razmisle malo o tome. Znam da ti to možeš.

BJELOVARSKE KRONIKE 2013.

Autor Maja Geček-Jelić

Nedjelja, 29 Prosinac 2013 16:36 - Ažurirano Nedjelja, 29 Prosinac 2013 20:16

Održano je i Bjelovarsko kulturno ljeto, na kojem je napokon bilo i nekih novosti.

»Ljeto na asfaltu« mi se baš svidjelo, a vjerujem i mnogim Bjelovarčanima, željnih nečeg novog, svježeg i zanimljivog. Promocije knjiga na otvorenom, svirke, dječje igraonice i razna druženja, pokazale su, da Bjelovar ipak i dalje, živi svoje ljeto. Sretna sam bila zbog toga.



Ne smijem nikako zaboraviti, ono po čemu ću, ako ne po bilo čemu drugom, ostati trajno zapamćena u povijesti države. To je ulazak Hrvatske u EU.

Bjelovarski spektakularni doček, ostati će zasigurno u mnogim pričama, koje će se, s generacije na generaciju, prenositi usmenom predajom. Ideja dočeka, po mnogobrojnim bjelovarskim kafićima, zaista se odlikuje velikom originalnošću, kao i njena izvedba.

Iako je na »velika vrata« ušao u Europsku Uniju, Bjelovar je uspio srušiti još jedan od rekorda. Izvukao je najmanje novaca iz Europskih fondova. Kao da mu ne trebaju.



Drago mi je što su i bazeni dobro funkcionirali, jer sam vam donijela, zaista paklene vrućine. Ali bilo je ljetno, pa tako mora i biti. Kome ne paše, neka ide u neke hladnije krajeve. Iz sjene sam gledala uživaniciju na bazenu. Sadržaja je bilo zaista za sve, smijala sam se zajedno s djecom, dok su izvodili svoje vratolomije. I uživala na kavici sa onim nešto starijima, na jako lijepim terasama. Imali su dečki čak i besplatni internet. Pa sada neka netko nešto kaže...

Kažu da bi se mogao graditi i zatvoreni bazen. Koliko je to dobra ideja u gradu, gdje ljudi svakodnevno ostaju bez posla i jedva preživljavaju? Možda bi se takvi megalomanski projekti, mogli ostaviti za neka, mnogo bolja vremena.

KAKO DA LJUDI SLAVE SVOJ GRAD, KADA NJIHOV GRAD NE SLAVI NJIH?



Ali usred sretnog, bezbrižnog i razigranog ljeta, mnogi Bjelovarčani osjetili su samo tugu i očaj. Mnogi radnici Česme, sigurno nisu osjećali opuštenost i radost, kada su postali broj na Zavodu za zapošljavanje. Boljelo me to jako, boli me i sad. Potrudi se draga moja, da se stanje po pitanju gospodarstva počne mijenjati. I to drastičnim potezima, jer ova vremena, zahtijevaju takve mjere. Trebaju im hrabri i odlučni ljudi sa vizijom.

A onda je došla i jesen, a s njom i ona neka tuga i sjeta. Sjeta za onim boljim, čežnja za promjenom, žudnja za nekim ljepšim životom. Bogatijim i ispunjenijim.

Teško mi je bilo gledati tu kolektivnu depresiju Bjelovarčana, tu tugu i zabrinutost, često puta i očaj. Pokušavala sam ih izvući iz stanja ravnodušnosti, ali u ovakvim okolnostima, to je zaista velik zalogaj.



Djeca su se poželjela igrati na dječjim igralištima, ali kako da se igraju sa potrganim daskama i čavlima? Molim te, učini ti nešto po tom pitanju, to je jedna od stvari, koju sam silno željela riješiti, ali nisam uspjela.

A tako volim djecu i njihov smijeh, radost na licima, veseli razgovor i igru... To ti dajem kao zadatak broj 1, stavi si to odmah, na svoj popis odluka.

Ako treba potraži i pomoći od više sile, Svemira, izreci koju molitvu, mantru ili priziv. Ma, šta god treba.

Proslavio se i Dan grada Bjelovara. Nekako samozatajno, uz već mnogo puta viđene rituale, govore, šetnje i mimohode. Može to i bolje. Rijetko kome je sada do nekih proslava, kada većina mora razmišljati o osnovnoj egzistenciji. Teško je onda misliti o idealima, duhovnosti ili smislu ljudskog postojanja.

Kako da ljudi slave svoj grad, kada njihov grad ne slavi njih?

Čak se prodala i Gradska pekara i nekako mi je miris kruha i peciva, dobio sasvim drugačiju notu. Vidjet ćeš i sama, nema više one slatkoće i predivnog svježeg mirisa, koji se širi čitavim gradom.

Autor Maja Geček-Jelić

Nedjelja, 29. Prosinac 2013 16:36 - Ažurirano Nedjelja, 29. Prosinac 2013 20:16



ŠTO TI ŽELIM?

Želim ti da mijenjaš stvari, da uvijek težiš pozitivnoj i kvalitetnoj promjeni. Želim ti da napraviš velika djela, koja će pomoći mnogim ljudima, od djece do onih najstarijih. Želim ti da uspiješ ono što ja nisam, pa da probudiš ljude, koji su se predali i pali na koljena. A one, koji imaju moć, da ih potakneš da je iskoriste za dobre stvari.

Biti će teško, odmah ti kažem. Morat ćeš upotrijebiti sve raspoložive moći. Možda i koju čaroliju, prizivanje više sile, okretanje karti, mantre, čudotvorne napitke, pozitivne afirmacije i sva moguća čuda i čудesa.

Želim ti svu sreću svijeta. I da budeš puno uspješnija, hrabrija i odlučnija nego što sam ja bila. Sjeti me se bar ponekad. Oprosti mi na svim mojim propustima.

DRAGE BJELOVARČANKE I BJELOVARČANI!

Svima vam od srca želim sretnu 2014. godinu.

Želim vam zdravlje, posao, mnogo ljubavi i radosti. Želim vam hrabrost, odvažnost i odlučnost u namjerama. Otvoreno srce i vjeru u sebe.

BELOVARSKE KRONIKE 2013.

Autor Maja Geček-Jelić

Nedjelja, 29 Prosinac 2013 16:36 - Ažurirano Nedjelja, 29 Prosinac 2013 20:16

Želim vam viziju i njenostvarenje, kakva god ona bila. I da nikada, baš nikada, ne prestanete vjerovati da možemo mijenjati stvari u svom gradu. Na bolje.

Hvala svima koji su me čitali ove godine.

Sretna vam nova godina!

Vaša vjerna kolumnistica Maja!